

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Ex Origenis Commentariis In Ezechiel. E XX. Tomo Commentariorum in
Ezechiel. Eodem Interprete.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

EX ORIGENIS

COMMENTARIIS

IN

EZECHIEL.

E XX. Tomo Commentariorum
in Ezechiel.

ΑΠΟ ΤΩΝ

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΙΕΖΕΧΙΗΛ.

Εκ τ' τόμου τῷ εἰς τὸν
ιεζεχίηλ.

Eodem Interprete.

Ezech. 34.
17. & seq.

Hæc dicit Dominus Dominus: Ecce ego A
adjudico inter pecus & pecus, arietes &
hircos. An non satis vobis quod pulchrum
pascuum depascebamini? Et reliquias pabuli
proculcatis pedibus vestris, & purissimam
aquam bibebatis, & reliquam pedibus vestris
conturbastis: & oves mee, quæ proculcata
erant pedibus vestris, depascebantur, &
aquam pedibus vestris turbatam bibe-
bant.

Postquam proposuit Origenes de pecudibus & B
arietibus & pecudibus caprarum, quia
consuevit Scriptura pecudis inter-
dum vocem in genere capra-
rum usurpare, addit.

Quid igitur in his significetur, age pro
viribus disceptemus. Omne, arbitror, bo-
num pascuum & omnis aqua appositæ, uni-
versæ sunt sanctarum Scripturarum oracu-
la: deinde quia nonnulli quædam è scri-
ptis secernunt, ut utilia; quædam rejiciunt,
ut non salutaria, ij sunt qui postquam depa-
sti sunt amœnum eorum quæ selegerant pa-
scuum, & biberunt aquam appositam,
quam optimam esse arbitrati sunt, reliquias
pastionis proculcant, & reliquam aquam
pedibus suis turbant. Hujusmodi sunt qui
Novum eligunt, Vetus reprobant Testa-
mentum; & qui ex veteribus Scripturis,
alias à diviniore & supremâ potentiâ esse
dicunt, alias ab imbecilliore. Proprias au-
tem oves pronunciat pastor eos, qui non
contemnunt, quæ illorum pedibus procul-
cata sunt, neque despiciunt aquam rejicula-
rum ovium, hircorum & hædorum pedi-
bus perturbatam. Noluerunt enim esse
pecudes arietum dignæ dextris. Nos
igitur qui optamus esse oves pastoris,

ψεκτῶν προβάτων, τράγων καὶ ἐρίφων· ἐ γὰρ ἠθέλησαν εἶναι πρόβατα καὶ ὡς ἀξία
τῶν δεξιῶν· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐχόμεθα εἶναι πρόβατα ἐκ ποιμνίου, μηδεποτέ φθονοῦμεν νε-
μειδίῳ

Tὰ δὲ λέγει κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀνα-
κείνω ἀναμίστον πρὸς βᾶτα & πρὸς
κεῖων καὶ τράγων. καὶ ἐγὼ ἰκανὸν ὑμῶν ὅπ-
τιν καλὴν νομὴν ἐνεμέσθη; καὶ τὰ καθα-
πά τῆς νομῆς * καὶ πατήτε τοὺς ποτὶν ὑμῶν.
καὶ τὸ καθαῖον ὕδωρ ὅπως ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσεται; καὶ τὰ καθα-
πά πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνεμένω, καὶ
τὸ τετραεγγύριον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἐπινον.

Μετὰ τὸ ἀναμίστον τοῦ πρὸς βᾶτων καὶ
κεῖων, καὶ τοῦ πρὸς αἰγῶν, ὅτι συν-
δραεῖ τῇ γενεῇ τὸ πρὸς βᾶτων, καὶ ὅτι ὁ
πρὸς αἰγῶν ἐστὶν ὅτε ἴσως, ὅπως ἐστὶν.

Τί δὲ εἰναι ὁ ἐν τῇ τοῖς αἰνίσταται, φέρεται
δυνάμει ἐξέτασται· πᾶσα μὲν οὖν καλὴ
νομή, καὶ πᾶν τὸ καθαῖον ὕδωρ, ὅλα δὲ
ἐστὶ τῶν ἱερῶν γραμμάτων. ἐπὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
πρὸς βᾶτων ἐγγύριον ὡς ἐσώθηται, ὅτι αὐ-
τοῖς ἐστὶν ὁ μὲν τὸ νενομιστὸς τῶν καλῶν ὡν ἐξελ-
ξαντο νομῆν, καὶ πεπωκέναι τὸ καθαῖον ὕ-
δωρ ἐκείνου εἶναι βελτίον ὕδατος, τὸ λοιπὸν δὲ
νομῆς καὶ πατήντες, καὶ τὸ λοιπὸν ὕδατος
ποτὶν αὐτῶν ἐταράσσοντες. τοῖς δὲ εἰναι οἱ
τετρωμένοι καὶ ἐγγύριον, τῶν δὲ παλαιῶν
δοποδοκίμαζοντες διαθήκην, καὶ οἱ τὸ παλαιὸν
γραμματῶν, τὰ μὲν δὲ θεοτελεῖς λέγον-
τες εἶναι δυνάμει καὶ ἐκείνῳ, ὅτι ὁ δὲ
πρὸς δεξιῶν. πρὸς βᾶτα δὲ ἰδὲ ἀναμίστον
ποιμνίου, τὰς μὲν ὑποφάντας τὰ πατή-
ματα τῶν ποδῶν ἐνεμένω, καὶ μὴ ἐξελ-
τας τὸ τετραεγγύριον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν

μηδὲν αὐτῶν, καὶ τὰ αὐτῶν ὅσον ἔπειτα ῥητὰ ἀ-
 πειράζοντα τῶν γραφῶν, καὶ διὰ τὴν ἀπέμ-
 φασιν ἐλέως πατέρων ὑποτῶν μὴ διωα-
 μῶν μηδὲ θελόντων χεῖρας πάσῃ τῇ νομῇ·
 ἀλλὰ καὶ ἡ πύδωρ ὑποτῶν ποδῶν ἐκείνων τε-
 ραυδῶν, ἀναμίσαντων τὴν καθαρόν λόγον τῆς
 γραφῆς δυσφύμης ἐπαπορήσεις, μὴ δύπτρε-
 πώμεθα δι' ἡμῶν πεποιήσας τὴν λόγον ἑα-
 χὼ πίνειν καὶ τὸ ὑποτῶν ποδῶν αὐτῶν τε-
 ραυδῶν, καὶ τίς γε ἡμεῶς ὅπως ἐστὶς
 ἑαυτῶν τὰς τὸ ὑδωρ καὶ πατήσαντας τὴν νο-
 μῶν λέγεται ὡς αἰεὶ κρεῖττων. καὶ τὰ πα-
 τέρων μετὰ τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑπὲρ ἐνέ-
 μοιο. καὶ τὸ τεραυδῶν ὑδωρ ὑποτῶν πο-
 δῶν ὑμῶν ἐπινον. ἀλλὰ καὶ μηδὲ πώποτε νομῶν
 ἀφ' ἡμεῶν πατήσαντων, μηδὲ ὑδωρ νο-
 μῶν ἑαυτῶν. ἀμαρτανόντων δὲ τινῶν καὶ
 αἰεὶ τὴν διαγγελικὴν νομῶν, καὶ τὸ δόσολικόν
 ὑδωρ, ὡς τῶν διαγγελικῶν τινὰ μὲν πατεῖν,
 τινὰ δὲ ὡς καλῶν νεμεσῶν νομῶν, καὶ τῶν δόσο-
 λικῶν ἢ πάντα δόσολικῶν, ἢ τινὰ μὲν ἐγκρίνειν,
 τινὰ δὲ δόσολικῶν. ἡμεῖς καὶ τὰ ὅλα διαγγέλια
 νεμεσῶμεν, καὶ μηδὲν αὐτῶν πατήσωμεν, καὶ
 πάντα τὰ δόσολικὰ πίνοντες, τὸ ὅσον ἐφ'
 ἡμῶν καθαίρεται ὑδωρ, αὐτὰ τηρήσωμεν, καὶ
 μηδὲν τῶν αὐτῶν ἀπείρα ταρταρῶσιν τὰς ἐκ ἐδότας συνέναι τὰ λεγομένων τεραυδῶμεν.

A nunquam non pasci velimus, iis etiam quæ
 verbo tenus in Scripturis dissonant, & pro-
 pter locutionis discrepantiam proculcan-
 tur ab iis qui nec volunt nec possunt tota
 pactione uti. Sed etsi sit aliquid aquæ pedi-
 bus illorum conturbatum, qui horrendas
 dubitationes purissimo sermoni Scripturæ
 immiscuerunt, ne avertamur, propter eas
 quas divinis verbis invexere turbas, à bi-
 bendo id etiam quod eorum pedibus tur-
 batum est. Et observa diligenter, ut ad
 eos qui aquam turbaverunt & pactionem
 conculcarunt, de melioribus dicitur: *Et*
boves me & proculcata pedibus vestris depascebantur,
& aquam pedibus vestris turbatam bibe-
bant. Sed neque unquam pactionem pro-
 pheticam conculcemus nos, neque
 aquam legitimam turbemus: cum verò
 peccent aliqui in Evangelicam pactionem,
 ut ex Evangelicis quædam proculcent, ali-
 qua ut bonam herbam depascantur: & ex
 Apostolicis vel omnia ejiciant, vel quædam
 seligant, aliqua vero abjiciant: nos Evan-
 gelia omnia depascamur, & nihil ex ipsis
 conculcemus, & omnia Apostolica bibe-
 tes, quantum possumus, aquam nobis ap-
 positam, hæc custodiamus, & nihil eorum,
 quæ in iis continentur, infidelitate pertur-
 bante eos qui dicta percipere nesciunt, con-
 turbemus.

ΕΚ ΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΩΣ ΗΕ
ΕΞΗΓΗΤΙΚΩΝ.

Eodem Interprete.

E COMMENTARIIS
IN
OSEE.

Επειδὴ τὰ σοφισμοειδῶς εἰρημένα καὶ τὴν
 γεγραμμένα ὅσα καὶ τὴν λέξιν συγχέουσι τὸν
 ὀνόματι δόσολικῶν, ὡς ὑπονοεῖν ἐκ δόσολικῶν, ἐδὲ ἀκατέ-
 θως, ἐδὲ ὡς ἔχει γεγραμμένα τὰ ῥητὰ· ὡς καὶ
 ὁμοῦ τινος προφασὶς διαρθρώσεως ἀλλοιοῦ,
 μεταλλάξας τὸν ἐκείνου αἰεὶ τὰ δοκῶντα
 ἀκατέθως γεγραμμένα ῥητὰ νομῶν, ἀνακαίως
 καὶ οὐδὲν ὅμοιος ἐμπροσθέντος, ὅσον καὶ τὴν
 λέξιν αἰεὶ τὰ δοκῶντα ῥητὰ, ἐδὲ οὐκ ἐν τῷ
 αὐτοῖς ἐκείνου νομῶν· πληθυντικῶς γὰρ εἰπὼν.
 ἐκλαυσαν ἐδὲ ἐδήθησαν με. ἐπάλιν πληθυ-
 ντικῶς τὸ ἐξῆς δηλώσας. ἐν τῷ οἴκῳ ὧν ὄρεθ
 με, τὸ ἐξῆς ἐπὶ ἐνικῇ ὁμιλίᾳ λέγων. καὶ
 ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν, τῇ γὰρ λέξει ψιλλῇ πε-
 ριστῶν καὶ πλῆλιν δοκῶν γεγραμμένα, ἢ καὶ
 τὸ τελειοῦτον πληθυντικῶς γραμμένα, ἢ τὰ
 περὶ αὐτῶν εἰς ἐνικὴν μετατέθειται. ἀναγνῶν γάρ.
 ἐκλαυσαν καὶ ἐδήθησαν με. καὶ
 ἐν τῷ οἴκῳ ὧν ὄρεθ με, εἶπει ἀν' ὅτι καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως ἐστίν. ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτὸς,

Quoniam quæ in Scripturis Solcecismi
 formam habent, dictione ipsa legen-
 tem confundunt, ut suspicetur non rectè
 neque ut se habent, ita scriptas esse divinas
 literas, ut & audeant aliqui eas, emenda-
 tionis prætextu, immutare, & circumposi-
 tam iis quæ consecutionem habere viden-
 tur, verbis intelligentiam transponere. Un-
 de cum hic tale quidpiam necessario inci-
 derit, quantum è locutione in propositis
 verbis conjicere licet, latentem in ipsis sen-
 tentiā videamus. Cum enim numero mul-
 titudinis dixerit: *Luxerunt & oraverunt me,* Osee, 12, 4.
 & rursus eodem numero quæ sequuntur,
 exposuerit: *Domi cum essem, invenerunt me,*
 reliqua in numero unitatis effert, dicens: *Et*
ibi locutus est ad ipsum. Nudam dictionem si
 quis intuebitur, per errorem scriptum exi-
 stimans, posterius etiam numero multitu-

Cc

dinis